

hvor det, hvis jeg ikke tager feil — tager jeg feil, beder jeg mig oplyst derom — trænges til en Lovbemyndigelse, gjælder saadanne Regler, som foreskrive, hvad der kan gøres for at sikre Færdslen og Opretholdelse af Ordenen paa Banerne. — Jeg frygter i det Mindste for, at man for Eiden tilbøds fævner Lovhjemmel for Optagelsen af Politistrafbestemmelser i de Forskrifter, som i saa Henseende udstedes. Der er nylig faldet en Dom, som rigtignok ikke er en Præsterechtsdom, og som heller ikke gjælder Statsbanerne; og det er jo mulligt, at der med Hensyn til disse gjælder specielle Bestemmelser, og man kan ikke en Gang sikkert se, hvad Retten har ment om dette Punkt; men den Udtalelse i Dommen, at der ikke kan tages Hensyn til Bane-Reglementet og den Straf, som derved var fastsat, foranlediger ganske naturligt, at man opfatter det Spørgsmaal, om Regjeringen har den fornødne Lovhjemmel til at sætte saadanne mindre Politistrafte ind i Jernbanereglementer, som kunne være nødvendige til at sikre god Orden og til at betrygge mod Ulykker, hvis Virkninger kunne blive uberegnelige.

Som sagt altsaa: dersom der allerede nu skal vedtages en Lov, tror jeg, man maatte forhandle med Ministeren, om der dog ikke var visse Forhold, med Hensyn til hvilke det vilde være gjørligt alt nu at optage nærmere bindende Bestemmelser, som nu ikke findes i Lovforslaget. Kan det derimod ikke lade sig gjøre, og den høitærede Minister derhos anser det for hensigtsmæssigt, at man udtrykke sig ved Lov udsætter Spørgsmaalet om en legislativ Ordning i nogen Tid endnu, vilde jeg tilraade, at man der ganske tog Hensyn til hans Ønske. Tror Ministeren, at den nærværende Tilstand i og for sig giver ham al pøsselig Frihed, der vedbliver, saalænge den ikke begrænses ved bindende Regler, saa at han ikke anser det fornødent, at den nuværende Tilstand udtrykke sig ved Lov forlænges paa nogle Aar, skal jeg ogsaa i saa Henseende gaa med ham; men jeg vilde have megen Betænkelighed ved at stemme for et Lovforslag, som paa ubestemt Tid indskrænker Rigsdagens Ret til at beskæftige sig med Anliggender, som dog naturlig høre ind under den lovgivende Magts Omraade.

Indenrigsministeren: Det er med megen Naafjønneelse, at jeg har hørt den velvillige Maade, hvorpaa dette Lovforslag er blevet modtaget. Der er ikke fremkommet nogen Antydning om Ønskeligheden af at begrænse Ministeriets Myndighed paa Punkter, hvor jeg er nødt til at holde paa, at der overlades Bestyrelsen en stor Frihed, naar man i det Hele taget vil beholde Statsdrift. Der har saaledes ikke været talt om Ønskeligheden af at forelægge et Budget, der skulde have den Betydning, at Regnskabsaflæggelsen skulde slutte sig dertil. Det vilde ogsaa, saa-

ledes som Forholdene ere og maatte ogsaa i Fremtiden ville være, vise sig ugjørligt, uføreneligt med Formaalet, nemlig det, at Statsbanerne blive saa meget som mulig til Nytte, baade for Publikum og for Statskassen. Jeg kan altsaa berolige mig med, at jeg i disse Hovedpunkter er i Overensstemmelse med de to ærede Medlemmer, der have udtalt sig, og dette er mig en stor Tilfredsstillelse. Naar der af den sidste ærede Taler er bemærket, at ved Vedtagelsen af denne Lov vilde Lovgivningsmagtens Stilling paa dette Omraade blive en noget anden, end hvis man blev ved det Bestaaende, da indser jeg i Dieblisset ikke klart Forskjellen. Loven af 1871, i Følge hvilken Indenrigsministeriet for Eiden udøver sin Indflydelse paa Jernbanedriften, bestaar, indtil den afløses af en ny Lov, og en Betingelse for denne Afsløsning er en Overenskomst mellem Regjeringen og Repræsentationen. Den Bestemmelse i Loven af 1871, at der i indeværende Finantsaar skal forelægges Forslag til Lov om Jernbanedriften, anser jeg for ensbetydende med en Revisionsbestemmelse; og hvis nu det foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, indeholdes ogsaa deri en Revisionsbestemmelse, hvorefter en Revision skal foregaa inden Ugangen af Finantsaaret 1880—81. Jeg skjønner ikke rettere, end at Forholdet, uagtet Formen er noget forandret, dog i Realiteten er det samme. For saa vidt man har ønsket en Udtalelse om, hvorledes Forholdet var med Hensyn til den øverste Administration, skal jeg bemærke, at det er ganske saaledes, som det blev udtalt af det ærede første Medlem (for 1ste Kreds (Krieger); Departementschefen for 2det Departement i Indenrigsministeriet fungerer som Generaldirektør for Postvæsenet og underskriver som saadan i sit eget Navn, men han fungerer derimod som Departementschef, forsaavidt angaar Jernbanevæsenet, og underskriver som saadan paa Ministerens Vegne. Naar det ærede Medlem har spurgt, om der ved Bestemmelsen i § 1 er tilfiet nogen Forandring i den Maade, hvorpaa Bestyrelsen nu føres og navnlig, om der var tænkt paa nogen Forslyttelse af Direktøren til Kjøbenhavn, skal jeg dertil svare, at dette ligger ganske udenfor Bestemmelsens Hensigt, og jeg tror ogsaa, at det er udtalt i Motiverne, idet der er sagt, at der med Hensyn til Direktørens Forhold ikke var tilfiet nogen Forandring. Den eneste Forandring, der med Hensyn til Direktøren er tilfiet, er den, at man har anset det rimeligt og billigt, at han nu sit kongelig Ansættelse; og i saa Henseende kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem, som sidder tæt ved mig, der mente, at hans Bestillings Ansvar og Betydning var af den Bestaaenheit, at man maatte kunne sikre sig hans hurtige Hjærneelse, hvis det skulde vise sig, at hans Kræfter, de aandelige som de legemlige, ikke længere sloge til. En saadan Afgang under saadanne Omstændigheder vil man ogsaa fremdeles have; og det er da i Overensstemmelse med de